

id gongur út pá at beina fyrri tí patriarkalska forhöldi, sum er millum arbeiðarir og arbeiðsgevarir. At ein maður kann skriva sovordí bókst, vísur best, hvussu eigasorur hann er fyrri at kenna nakað til føroysk viorurskiftir. Hevði hann sagt, at tað var sum millum hund og kettu, hevði hann ikki verið so langt frá sannheitini, men at gera okkara keypmenn yvirhøvir til »patriarkar«, eins og Abraham, Ísak og Jákup, tað er at grina seg í hel av! D. T. kann ikki hava verið í Føroyum tey seinastu 50 árin, tá hann kann skriva so. Hann mátti tó sæð á øllum tvangsaðskjónum, í okkara bláum stunda, har tann eini fáteku maður verður rendur á geilar eftir tann annan, at viðurskiftini eru alt annað enn »patriarkalsk«. At D. T. kann meina slíkt, er ófatandi, men tað kann eisini hugast, at helta er inspirerað av einum ella øðrum av okkara »patriarkum«, sum yvirhøvir ikki hava nakað gott eyga til P. M. Dam.

Hvar av tað kemur, at ein maður sum D. T., id sigur seg hava stóra forrætning, hevur fingið slíkan kerleika til Føroyar, at hann er til reiðar at tveita alt frá sær fyrri at blíva føroyskur fiskikonsul í Suðurlöndum, er ófatandi; sum tróðrið segði á sinni: »Det er saa underligt med den Elskent! At tað er pára blanka »Ugenyttighed«, er lítið trúgvandi; tí av D. T.s grein fær ein tað hugsan av teinum dómum, hann setur fram um Dams óttaksemi, at hovuðgrundin til hansara álöp er, at hann ólífta ella onga løn hevur fingið fyrri tað, hann hevur avrigga, antin tað nú er nógv ella lítið, hvat P. M. Dam óivað man fara at greiða frá. Eitt sindur av kerleika til hin føroyska pengapungin er óivað uppi í. Og har hugsi eg, at hundurin liggur grivin!

Torkil.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Postforbindelsen med Omverdenen.

Hr. Redaktør! De bedes om at optage følgende i Deres ærede Blad.

Sum de fleste bekendt lader Dampskibsforbindelsen med Færøerne meget tilbage at ønske. Til Tider ankommer og afsejler flere Skibe paa en og samme Dag, og saa gaar der ikke sjældent en a to Uger, uden at man hverken kan faa Post fra eller sende Post til Omverdenen. Det er maaske ikke saa nemt at faa en bedre Ordning i Stand, men et kunde der dog gøres og det er, at naar Post er ankommet eller forventes samme Dag, som Ruteskibene til Udlandet efter Planen skal afgaa, om disse Skibe da vilde vente nogle Timer med Afsejlingen, for at eventuel Post som er ankommet eller kommer samme Dag kunde blive besvaret straks. Det er hændt, at Ruteskib er afsejlet om Morgen paa Afgangsdagen, et Par Timer før man har faaet udenlandsk Post, som kunde være bleven besvaret samme Dag, naar der blot fra rette Vedkommende blev taget det tilbørlige Hensyn. —

For Publikum vilde et længe følt Savn blive afhjulpet, om de forskellige Dampskibssagenter eller Selskaber for Post og Passagerers Skyld vilde vist den

Sorgartilburður í Íslandi.

Føroyska skonnartin „Ernestina“ burturgingin við Selvogr.

8 manns sjólátinr.

Seinasta friggjardag bar telegrafurin sorgarboð, deyðsboð til Føroyar úr Íslandi.

Tílik tíðindi hevur telegrafurin ofta borið fyrr, tíverri. Hann hevur borið boð um sindraði føroysk fiskiskip, boð um brostnar vónir, boð um deyðar, horvnar landsmenn.

Várið 1930 gjørdist nú eisini sorgarvår landsins. Føroya synir fórust í Íslands koldu bárum, settu liv sitt til í stríðnum fyrri tilveruni, soleiðis sum mangir eru farnir frammanundan — og aðrir, eingin veit hvor, eiga tað á.

Øll tílik sorgarboð nýta dyggt og meint. Meinast nýta tey í heiminum hjá teim, id bæði beinvegis og umvegis kendu teir, id fórust. Landinum sviða tílikir sorgartilburðir sváran — tí vit hava ikki ráð til at missa fólk, sum í bestu blómandi manndómsárum sækja havið og bera landið uppi.

Tung hava sorgarboð fallið, og skjótt hevur alt landið verið skrytt í sorgarbúnað.

So var friggjadagin um miðdagsmundið. Tá hórust sorgarboð í mong føroysk heim, og floggini vóru vundin í hálsa stong bæði á bygd og bý: Klakksvíkar skonnartin „Ernestina“ er burturgingin og 8 manns eru druknaði.

At byrja við vistist ikki stórt meira. So var gitað og so var spurt: Hvussu bar helta til og — hvørjir vóru teir, id deyðir eru?

Seinri um dagin fekkst nærri frágreiða um tilburðin og hvørjir teir vóru, sum havið, hitt hjartalaysa havið hevði tikið í sín kalda favn.

Teir, id fórust vóru:

Joan Magnus Hognesen, slektaður úr Leirvík. Hann var giftur við Turid, dóttur S. F. Hansens í Klakksvík, og var bústandi har. Turid situr eftir einkja við 4 smábørnum, sum øll eru undir 6 ár. Karl Joensen, Klakksvík, sonur einkjuna Lina í Gerðum. Thomas Thomsen, úr Svínøi, giftur. Rasmus Jacobsen, Kunoy, eisini giftur. Jógván Thomasen, Miðvági, ógiftur. Hans Jacob Andreasen, av Langasandi, einkjumaður. Joan Elias Heinesen og J. H. Heinesen, úr Tjørnøvík, faðir og sonur.

Seinri frættist, at ein av teim bjargaðu monnum, Óla Jákup í skúlanum úr Fuglafirði, er deyður eftirsíðani — og sum frættist skal ein annar av teim bjargaðu liva heilt illa.

Henda syndarliga ólukkan er hend vestanfyrri Selvogsbjörgini, nær Grindavík. Her er sera óreint, og mong er skipini, id her eru farin, og mangt eyga er her brosti í stríðnum móti deyðans kalda favntaki.

»Ernestina« var eitt stásiligt og dygdargott skip, sum Dávið í Gerðum fyrri nokrum árum síðani hevði keypt úr Fraklandi.

Hensynsfuldhed at opslaa i Kontorvinduene eller udenfor Kontoret Meddelelse om, hvad Klokket formentlig Skibene ankom og vilde afsejle; for deres egen og Publikums Skyld vilde meget Arbejde med Opringning og Besvarelse være sparet. —

I Forbindelse hermed vilde det ligeledes være ønskeligt, om ogsaa Postvæsenet i Posthusets Vinduer ved Opslag vilde underrette interesserede om, hvad Klokket Post fra de forskellige Skibe fra Udlandet blev udleveret, og hvad Tid Posten blev afsluttet til Forsendelse med forskellige Skibe til Udlandet.

Ifald disse mine beskedne Henstillinger ikke skulde tages til Følge, bedes De, Hr. Redaktør, sende et Exemplar af Deres Blad, hvori denne Notits fremkommer, til hver af de forskellige Institutioners Overordnede til velvillig Overvejelse. Mik.

3 lík

frá »Ernestinu« eru rikin uppá land í Íslandi, og hesi eru:

Jógván Thomasen úr Miðvági, faðir og sonur úr Tjørnøvík, Joan Elias og J. H. Heinesen.

Nýtt skip.

»E.L.L.A.«, trýmastrað skonnart, sum C. C. Johansen, keypm. í Havn, hevur keypt úr Fraklandi, kom til Havnar ígjár.

»E.L.L.A.« er eitt stóðslikt far, stór og smíðlig. Hon fer á Suðurlandið nú í næstum, og verður ferd av kapt. Edward Gjoveraa úr Havn.

Úr Íslandi

frættist soleiðis frá skipum, sum inni hava verið í Reykjavík í seinastuni:

»W. G. Marshall« 17,500, »Sigrid« 14,000, »Guiding Star« 13,000, »Tjaldrið« 16,000 og »Flower of the Forrester« 12,000.

Ungdomsskolens

Udstilling, i Søndags, var særdeles godt besøgt. Det store, brede Publikum betragtede, stærkt interesseret, de udstillede Genstande, der variede fra helt fiske Smaatting til store og nyttige Brugsgenstande. Skolens Leder, Hr. Peter Poulsen, samt Forældre og Paarørende, der har haft Elever paa Ungdomsskolen kan glæde sig over de opnaaede Resultater.

Vi vil i næste Nr. give Ungdomsskolen og dens kulturelle Betydning en nærmere Omtale.

D. F. D. S.

M/S. „Dronning Alexandrine“, frá Ísland, ankommer til Thors-havn Fredag 4. ds. og fortsættel til København.

S/S. „Island“, fra København, apkommer til Thors-havn Fredag 11. ds. paa Vej til Island.

S/S. „Botnia“, fra Leith, ankommer til Thors-havn Fredag 11. ds. paa Vej til Island.

Skipafelagið Føroyar.

S/S. „Tjaldur“ kom til Havnar í gjár frá Keypmannahavn.

510 tons av stykkjagóði og 12 ferðafólk.

S/S. „Havhestur“, kom til Føroyar leygardagin við 325 tons og fer 4. april avstað aftur til Hull og Hamborgar.

Tveyroyi.

Hin kendi

skiparin H. P. Mortensen — Palli á myruni — er fyrri stuttum deyður á sjúkrahúsi í Reykjavík.

Palli á myruni stóð altíð frammarlaga, táid tað var at leggja nógv fyrri og royna nýggjar leiðir. Táid hann færdi »Falkin«, var hann millum teirra fyrstu fáu, id royndu við suðurlandið. Nú royna nógv skip har um leiðir. Palli færdi í ár, sum tey seinri árin, »Skaphéðinn«. Við honum er ein fræmur Føroy-ingur og hugdjarvar sjómaður farin. Lík hansara er heim flutt við »Botnius«.

25 ár.

Í dag, 1. apríl, eru 25 ár síðan Hans Sørensen í Trongisvági tók við sum postboð. Hann hevur lagt nógv spor í hesi 25 árin og borið mong brøvini, víðisbrøv og ónýttubrøv, brøv við gleðiðindum og sorgarboðum.

Fiskimenn, minnst til sölukontraktirnir!

Fiskimenn, sum ikki býta frá, verða herved minnt á, at § 15, 5. stk. í mynstringskontraktini ásetur, at útgerðarmaður selur fólksins part eftir einari í hvørjum einstokum tilfelli uppsettari sölukontrakt. Orðaljóðið er hetta: »For saa vidt Fradeling ikke finder Sted, foranstatter Raderiet Mandskabs Part solgt efter en mellem Parterne i hvert enkelt Tilfælde oprettet Salgskontrakt og uden Vederlag.«

Væl er útgerðarmaður so væl sum fiskimaður álýður, at henda sölukontrakt verður uppsatt; men tað er tann munur, at útgerðarmaðurin hevur víðislutin á hondum og skal greiða hinum peningin, so tað er altíð fiskimaðurin, id skal sækja sær rættin, tá partarnir eru ósáttir.

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.

Hugo Øster's Maskinsnedkeri, Tlf. 216. Thors-havn. Tlf. 216.

Tí er betur at vera fyrivarin og krevja sölukontrakt undirskrivna, so er einki at klandrast um aftanáftur.

Uppskot til tílikar sölukontraktir eru at fáa hjá fylgjandi sóknarformonnum:

Kristoffer Kærbeck í Vági, Johan Remberg í Fróðhø, Joen Peter Hentze á Sandi, Hans Samuelsen í Miðvági, Hans Nolsøe, yngre í Vestmhnv., Hans Jacobsen í Haldórsvík, Thomas Jacobsen á Glivrum, Daniel J. Danielsen á Strøndum, Eyden Gøte í Gøtu, Peter J. Berthelsen í Fuglafirði, Mouris Olsen á Eiði, Frederik Bláhamar í Elduvík, H. J. Frederiksen í Klakksvík, Ole S. Frederiksen í Norðepli.

og við at venda sær til felagskrivarans R. Rasmussen í Tórshavn kann ein og hvør, sum hevur brúk fyrri sölukontrakt, fáa prentaði uppskot.

Tað er mest lífráðiligt at nýta sölukontrakt í øllum tilfellum, tá landað verður í Føroyum og ikki frábytt. Árliga árs fær felagið hópin av meira ella minni órudduligum sakarmálum, sum kosta pening, uttan at tilsvandi úrslit fæst burtur úr. Grundin er oftast tann, at einki skrivligt liggur fyrri við söluna. Tað er ógvuliga ivasamt, um felagið fyrri framtíðina gevur teimum frá sak, sum onga skrivliga sölukontrakt hava gjørt við útgerðarmannin; men bert latíð hann fáa fiskin uppi hendur uppá óvist. Minnst tí til sölukontraktina, sum tit við pámystringina fingi rætt til at krevja, fiskimenn!

Sorgarlig vannlukka.

Um miðdagsleiðið friggjadagin 28. mars fóru snøgliga mong flogg upp á hálsa stong víða hvar í Havnini, og tað vardi ikki leingi, fyrr enn øll vistu ársakan til hetta sorgartekin: »Ernestina« var farin og 8 manns sjólátinr. — Hetta stolta og stásiliga farið var burturgingið, og tað kendist sum ein miskunnaðleys, kold og kleimin hond hevði nomið við hjartalóina á Føroya fólk.

Enn einaferð, sum so mangan, fóru hini djúpu, rándandi skaldaróð eins og ein lágmeitt ásanann gjøgnum regnið og ruskveðrið yvir landið: »Gevur teir treysti og meg, veldir teir sorgir og gleði; fongrika hav.«

Vannluckan hendi undir Selvogsbjörgunum. Kl. 22 rendi skipið uppá grunn í stormi og kavarakí, og har baldist mann-ingin um borð til kl. 6, tá gjordi ein av marningini tað ótrúliga roynsbragð, sum var tað einasta, id kundi bjarga, hann svam á land við einari línu og dróg trossa á land, so at menn at hesum fárafulla veg kundu bjarga sær. Á henda hátt bjargaðust 18 manns, men 7 sjólátust. Næsta bygd er Selvgovur við Strandarkirkju; og ikki komu teir til fólk fyrr enn kl. 2. Á vegnum doyði ein maður, so ikki hevur ferðin verið tespulig.

Teir, id farnir eru, vóru hesir: Joan Magnus Hognesen, ættadur úr Leirvík, giftur til Klakksvíkar úr dóttir S. F. Hansens. Har situr eftir einkja við fleiri smábørnum. Karl Joensen, ungur drongur í Klakksvík, sonur eina einkju, sum fyrri mongum árum